

СПРАВЕДЛИВІСТЬ, ДОВІРА Й БАГАТСТВО:

**ЯК УКРАЇНЦІ ОЦІНЮЮТЬ
РЕСУРСИ, УСПІХ І СОЦІАЛЬНУ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ**

Вступ	3
Інформація про дослідження	5
Уявлення українців про заможність	6
Очікування від бізнесу й заможних людей	16
Віра в справедливість та успіх	26
Сприйняття публічної благодійності	32
Гендерний вимір: довіра до заможних жінок	37
Респонденти	43

За даними Держстату, середня зарплата в Україні становить близько 20 тисяч гривень. Однак реальний розподіл доходів є нерівномірним: за оцінками експертів, майже 50% населення країни отримують менше 15 тисяч гривень. Справді, багатих українців менше 1%, а тих, кого можна було б назвати «середнім класом», — приблизно 7–10% населення.

Попри це, уявлення про багатство, заможних людей та їхню соціальну відповідальність — індикатор зрілості суспільства та держави, який набуває особливої ваги в період повномасштабної війни й громадської трансформації.

Мета дослідження, яке зараз перед вами, — зрозуміти, як українці у 2026 році сприймають багатство та заможних людей: що формує позитивне або негативне ставлення до них, як пов'язані достаток і суспільна користь, кому довіряють і кого вважають тими-таки «справді багатими». А ще — що таке соціальна відповідальність, нова етика багатства, і чи дійсно сучасні меценати можуть творити майбутнє для України.

Дослідження також аналізує, як історичний досвід, особисті життєві історії та медійні образи впливають на уявлення про заможних людей, і як це сприйняття відрізняється залежно від віку, статі, регіону та рівня доходів респондентів.

Все, що є у цій роботі Zagoriy Foundation, — насправді основа для змістовнішої публічної розмови про роль заможних людей у розвитку України, про їхній вплив на формування культури відповідальності та довіри. Наше дослідження — поштовх для переосмислення того, яким може бути соціально прийнятне та суспільно корисне багатство сьогодні та в майбутньому.

дослідити, як українці сприймають багатство, заможних людей та їхню соціальну відповідальність, і визначити фактори, які:

формують позитивне або негативне ставлення до багатих

підвищують або **знижують** довіру до заможних людей

визначають, хто для українців є «свій» багатий

задають рамку для формування нової етики багатства та сучасного меценатства

дослідити, як українці сприймають походження, легітимність і суспільну роль матеріальних ресурсів

Дослідження містить три осі:

01

ІСТОРИЧНУ
уявлення про еліти

02

ПОВЕДІНКОВУ
що формує довіру

03

КОМУНІКАЦІЙНУ
як це відображається в медіа

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідження виконане

ГО «Загорій Фаундейшен» на основі опитування Центру соціальних та маркетингових досліджень СОЦИС. Терміни виконання польового етапу: листопад 2025.

Опитування не проводили в тимчасово окупованих регіонах на територіях, де тривають активні бойові дії.

Вибірка: 2000 повнолітніх громадян України (18+). Репрезентативна за ознаками віку, регіону, освіти, типу населеного пункту (місто/село), області проживання, рівнем доходу.

Метод дослідження: кількісне соціологічне опитування CATI (телефонне інтерв'ю) до 20 хвилин.

Статистична похибка вибірки (довірчий інтервал): + /- 2,6%.

Вступ 3

Інформація про дослідження 5

→ **Уявлення українців про заможність 6**

Очікування від бізнесу й заможних людей 16

Віра в справедливість та успіх 26

Сприйняття публічної благодійності 32

Гендерний вимір: довіра до заможних жінок 37

Респонденти 43

ДО ЯКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ, НА ВАШУ ДУМКУ,
НАЛЕЖИТЬ КОЖНЕ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ТВЕРДЖЕНЬ?

ЖИТИ ДОБРЕ

61%

Мати роботу, яка
приносить задоволення

59%

Мати стабільний
дохід

55%

Жити спокійно,
без боргів

ДО ЯКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ, НА ВАШУ ДУМКУ,
НАЛЕЖИТЬ КОЖНЕ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ТВЕРДЖЕНЬ?

ЖИТИ ДОБРЕ

Українці бачать «жити добре»
через базову стабільність і
психологічний комфорт (робота,
дохід, життя без боргів). Тобто базові
матеріальні та психологічні потреби

ДО ЯКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ, НА ВАШУ ДУМКУ,
НАЛЕЖИТЬ КОЖНЕ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ТВЕРДЖЕНЬ?

ЖИТИ В ДОСТАТКУ

57%

Мати високооплачувану роботу або власний бізнес

55%

Мати власний бізнес, що дає стабільний дохід

55%

Мати можливість подорожувати і розвиватися

54%

Мати грошові заощадження (фінансова подушка мінімум на рік)

54%

Мати власну справу і давати роботу іншим

52%

Мати можливість забезпечити собі або дітям гарну освіту

50%

Мати власне житло, автомобіль і всі необхідні речі

ДО ЯКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ, НА ВАШУ ДУМКУ,
НАЛЕЖИТЬ КОЖНЕ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ТВЕРДЖЕНЬ?

ЖИТИ В ДОСТАТКУ

«Жити в достатку» українці розуміють як фінансову безпеку та можливість «вище за середній»: стабільний заробіток/бізнес, подорожі й розвиток, заощадження, освіта, майнова забезпеченість

ДО ЯКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ, НА ВАШУ ДУМКУ,
НАЛЕЖИТЬ КОЖНЕ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ТВЕРДЖЕНЬ?

ЖИТИ ЗАМОЖНО

68%

Мати можливість багато подорожувати по світу у високому стандарті

64%

Мати можливість витратити гроші на дорогі речі й предмети розкоші

58%

Фінансова незалежність (можна не працювати заради грошей)

57%

Мати престижний автомобіль або декілька авто

55%

Можливість купувати великі речі (авто, нерухомість) без кредитів

55%

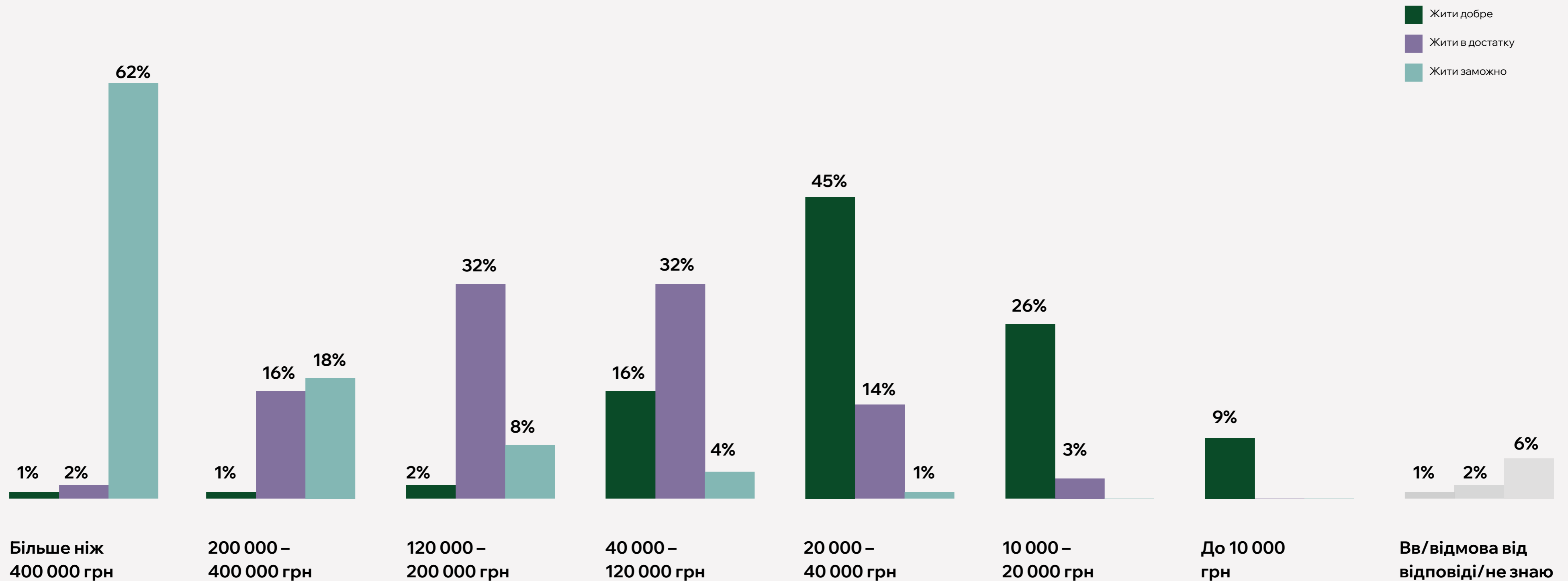
Мати можливість регулярно займатися благодійністю зі значними сумами

ДО ЯКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ, НА ВАШУ ДУМКУ,
НАЛЕЖИТЬ КОЖНЕ З ПЕРЕРАХОВАНИХ ТВЕРДЖЕНЬ?

ЖИТИ ЗАМОЖНО

**«Жити заможно» українці
асоціюють із високим стандартом
споживання й фінансовою
свободою, а також зі спроможністю
на значущу благодійність**

ЯКИЙ РІВЕНЬ ЩОМІСЯЧНОГО ДОХОДУ ЧИ ЗАРПЛАТИ ДЛЯ ОДНІЄЇ ЛЮДИНИ МОЖНА ВІДНЕСТИ ДО «ЖИТИ ДОБРЕ», «ЖИТИ В ДОСТАТКУ», «ЖИТИ ЗАМОЖНО»?

МЕДІАНА (ІНТЕРВАЛИ)

ЯКІ ПЕРШІ ТРИ АСОЦІАЦІЇ У ВАС ВИКЛИКАЄ СЛОВО «БАГАТСТВО»?

Найпоширеніші асоціації про те, що багатство дає людині більше варіантів дій і якості життя. Це означає, що в масовому сприйнятті багатство передусім «відкриває двері» й знімає обмеження.

Багатство часто пов'язують із впливом та позицією в суспільстві. Тобто багатство не лише про гроші, а й про можливість впливати (бути «над» правилами або формувати їх).

Водночас значна частина українців бачить багатство через несправедливість системи. Асоціації з «корупцією» майже на рівні з «владою» і «свободою», що показує: для великої частини людей багатство — це не лише результат праці чи таланту, а й щось сумнівне або пов'язане з неправильною грою.

44%

Можливості

41%

Комфорт

36%

Корупція

33%

Влада

33%

Свобода

20%

Нечесність

17%

Несправедливість

13%

Відповідальність

11%

Благодійність

Вступ 3

Інформація про дослідження 5

Уявлення українців про заможність 6

→ **Очікування від бізнесу й заможних людей 16**

Віра в справедливість та успіх 26

Сприйняття публічної благодійності 32

Гендерний вимір: довіра до заможних жінок 37

Респонденти 43

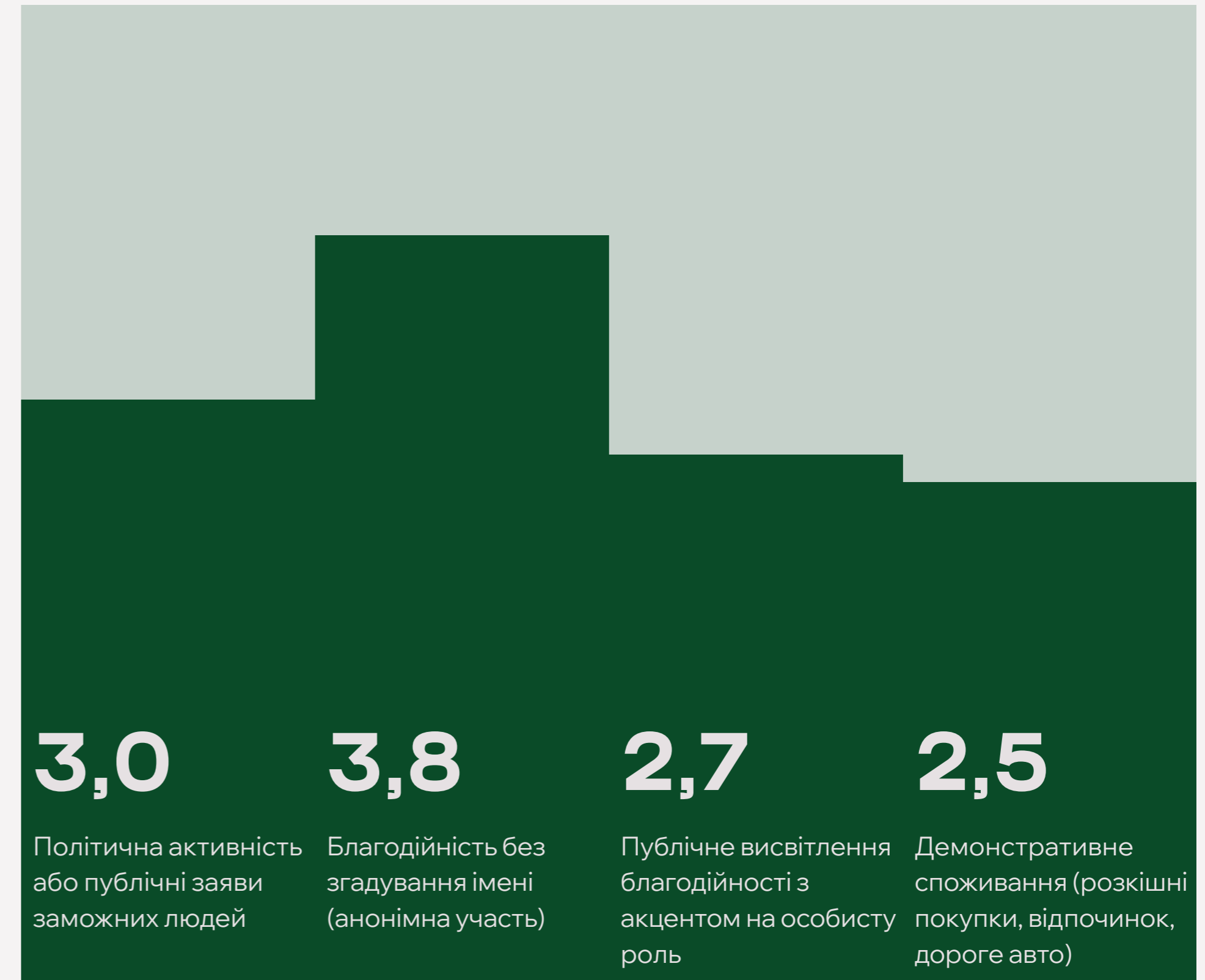
НАСКІЛЬКИ ПРИЙНЯТНИМИ Є ТАКІ ФОРМИ ПОВЕДІНКИ ЗАМОЖНИХ ЛЮДЕЙ?

Українці найбільш прийнятною вважають анонімну благодійність і найменше схвалюють демонстративне споживання. Публічне висвітлення благодійності та політична активність сприймаються помірно, без однозначної підтримки.

Тут видно баланс: частина допускає, але багато людей реагують критично на самопозиціювання в благодійності.

Українське суспільство радше підтримує «тихого» заможного, ніж «видимого». Відповіді демонструють чітку норму: допомагати — прийнятно, але без самопіару.

Демонстрація розкоші для заможних сприймається як соціально небажана.

НАСКІЛЬКИ ДЛЯ ВАС Є ПРИЙНЯТНОЮ ТАКА ПОВЕДІНКА БІЗНЕСУ?

Усі чотири практики українці вважають неприйнятними. У кожному випадку частка відповіді «абсолютно неприйнятно» — близько половини або більше, а середні оцінки тримаються нижче, ніж 2,0 бали.

Найбільше неприйняття саме взаємодії бізнесу з владою, оминаючи законодавство. Уникання сплати податків без порушення закону й зарплату в «конвертах» також переважно осуджують, хоча це діяльність формально без порушення закону.

Найменше критикується лобізм, при цьому аж 50% респондентів абсолютно не схвалюють його.

ЩО ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ РОБИТИ БІЗНЕС В УКРАЇНІ СЬОГОДНІ? А ЩО З ЦЬОГО БІЗНЕС УЖЕ РЕАЛЬНО РОБИТЬ?

Порівняння відповідей на ці питання показує розрив очікувань і реальності. Від бізнесу в Україні насамперед чекають базових дій: створення робочих місць, чесної сплати податків і підтримки оборони/ветеранів — це постає як «обов'язковий мінімум» соціального контракту. Однак коли люди оцінюють, що бізнес реально робить, то бачать насамперед робочі місця й значно менше — оборону/ветеранів, а податки (які є другою ключовою вимогою) майже не фіксуються як виконані. Тобто в уявленні респондентів бізнес радше виконує те, що видно в повсякденні (робочі місця), частково — те, що комунікується (оборона/ветерани), і найменше — те, що важко «помацати» без доказів (чесна сплата податків).

В «обов'язках» бізнесу війна сильно задає рамку відповідальності, але очікування більші за війну. Окрім оборони, люди хочуть, щоб бізнес підтримував відбудову громад, інвестував у освіту/молодь, розвивав медицину/науку. Проте в реальних діях ці довгострокові напрями майже не проглядаються: їх називають значно рідше, а етичної поведінки бізнесу як прикладу — практично нема в сприйнятті. Це означає, що суспільний запит на «відповідальний бізнес» ширший, ніж те, що люди зараз бачать або вважають доведеним.

Створювати
робочі місця

Сплачувати
чесно податки

Підтримувати
оборону/ветеранів

Допомагати громадам у відбудові
зруйнованого житла та інфраструктури

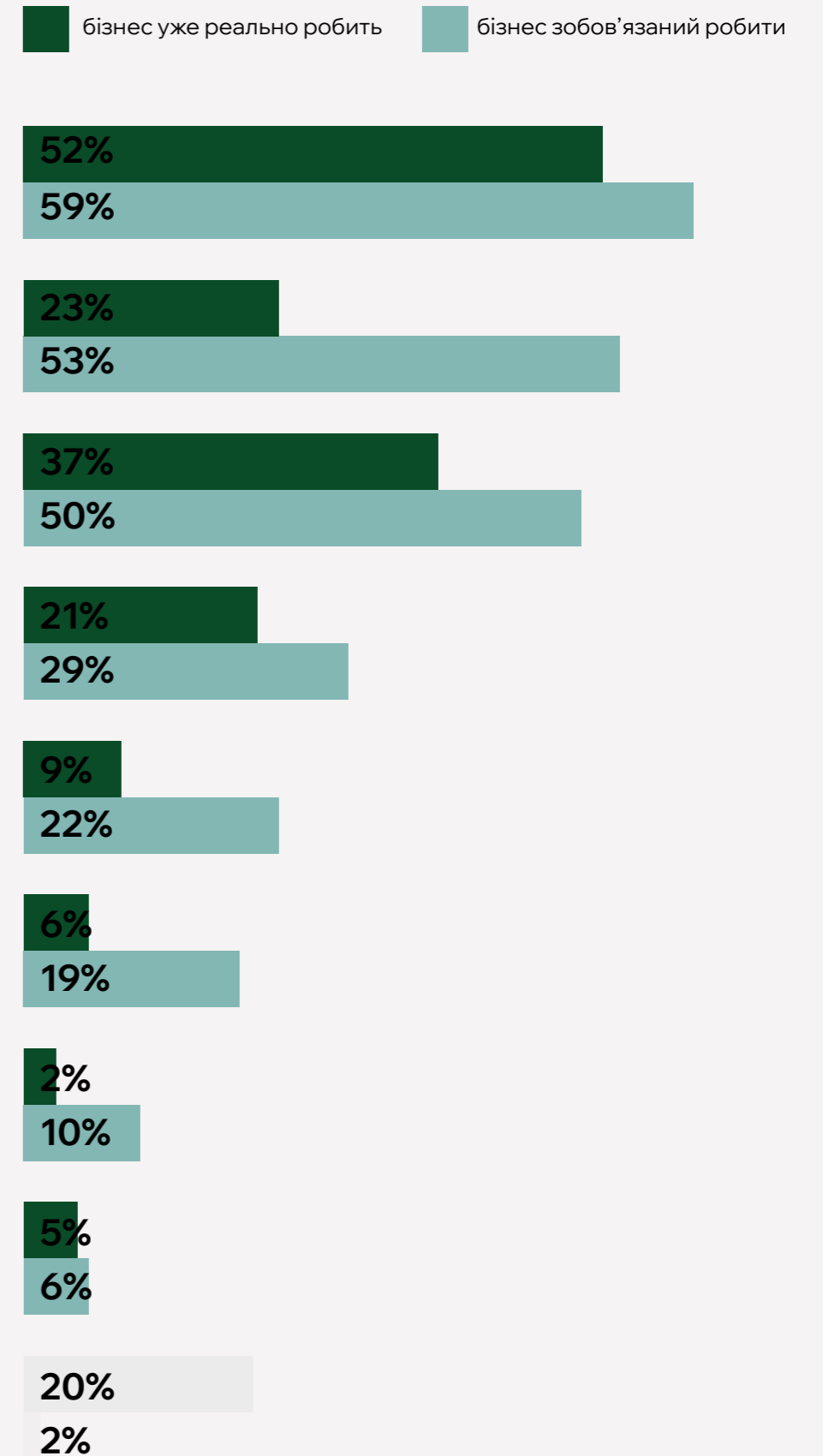
Інвестувати
в освіту й молодь

Розвивати
медицину/науку

Бути прикладом
етичної поведінки

Підтримувати культуру
та мистецтво

Вв/відмова
Від відповіді/не знаю

ЯКЩО ПЕВНА ЛЮДИНА АБО КОМПАНІЯ ДОПОМАГАЮТЬ АРМІЇ АБО ГРОМАДІ, АЛЕ ВІДОМІ СВОЇМИ «СІРИМИ» СХЕМАМИ, ЯК ВИ ЦЕ СПРИЙМАЄТЕ?

Для більшості українців допомога не нівелює нечесність. У суспільстві переважає моральна межа: благодійність важлива, але вона не виправдовує «сірі» практики (46%).

Водночас майже половина суспільства (49%) залишає простір для «умовного прийняття» (через обережність або пріоритет самої допомоги).

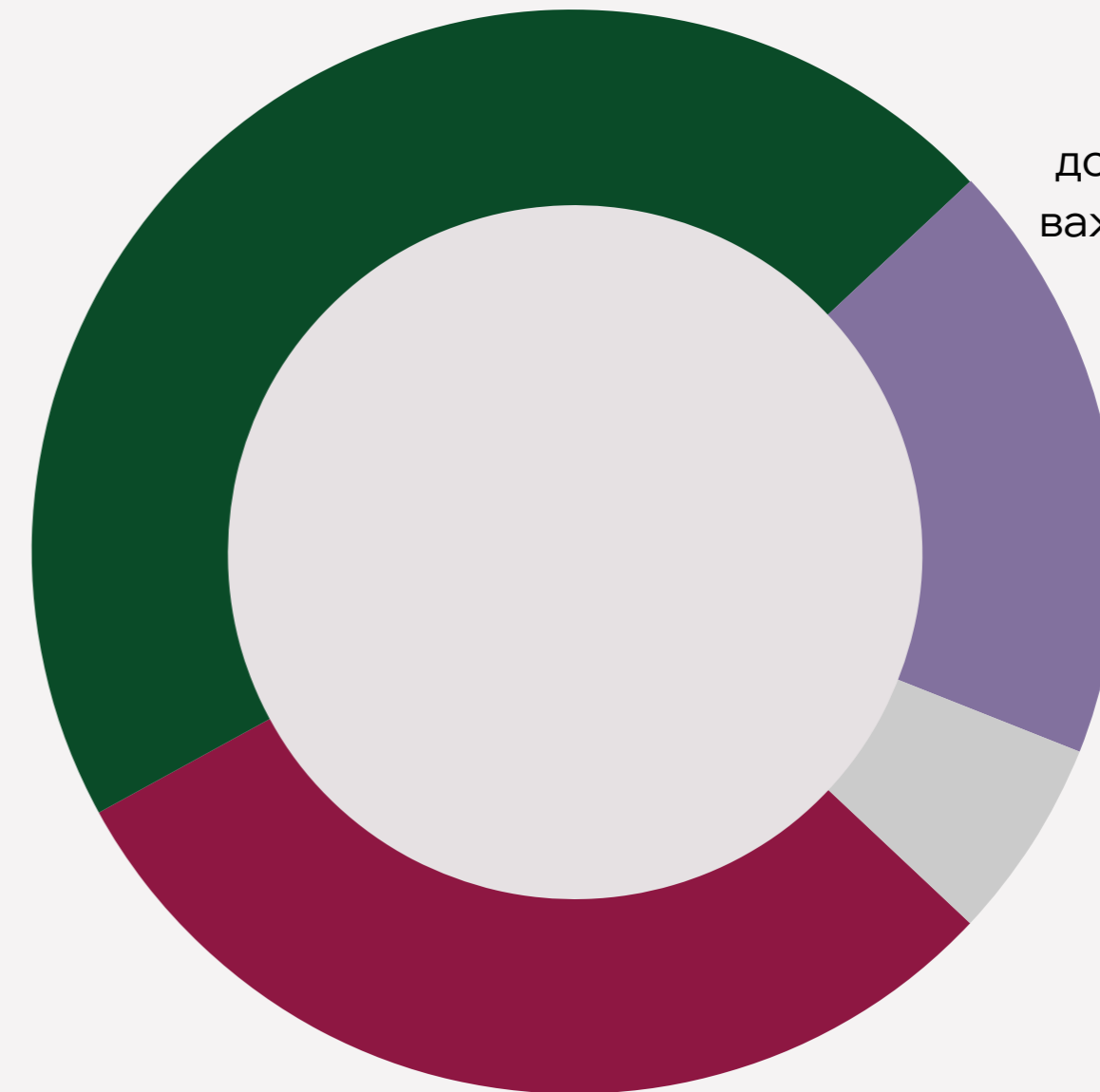
Очікування від заможних людей і бізнесу проявляється як вимога чесності разом із допомогою, а не замість неї: найбільша група прямо говорить, що допомога не може бути виправданням «сірих» схем.

46%

Допомога не виправдовує нечесність

18%

Головне, що допомагає — не так важливо, як заробив

30%

Добре, але з обережністю

6%

ВВ/відмова/не знаю

ЯКЕ ТВЕРДЖЕННЯ ВАМ БЛИЖЧЕ?

Українці радше скептичні до мотивів бізнесу: частіше обирають тезу, що бізнес думає лише про власні прибутки, ніж що він є частиною спільної справи й допомагає країні.

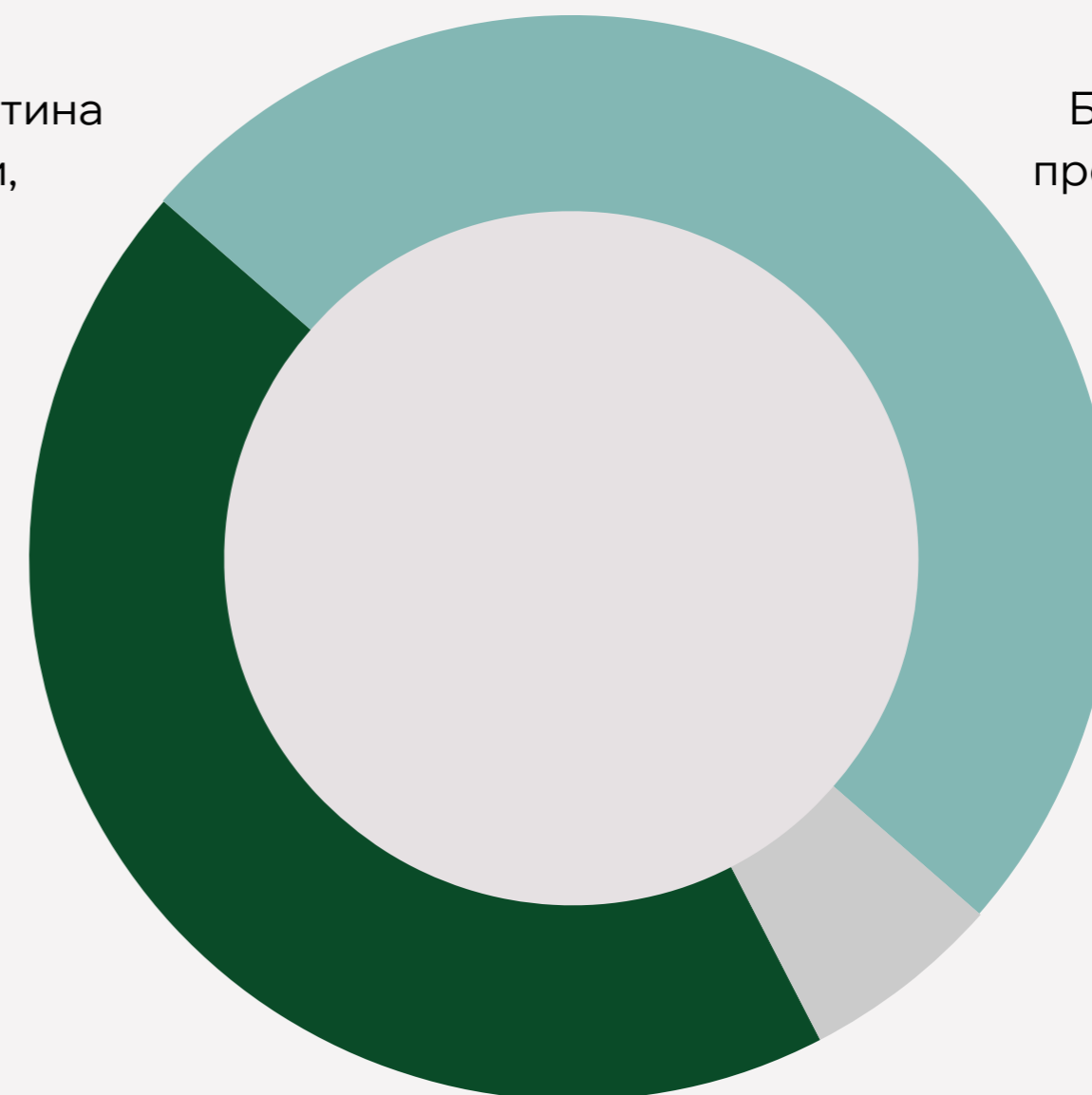
Суспільна оцінка бізнесу поляризована, але з невеликим перекосям у бік недовіри: «скептична» позиція випереджає «партнерську» на 7%.

44%

Бізнес — це частина спільної справи, він допомагає країні

51%

Бізнес думає лише про власні прибутки

6%
Вв/відмова від
відповіді/не знаю

ЩО РОБИТЬ БЛАГОДІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ ГІДНОЮ ДОВІРИ?

Українці найбільше довіряють благодійності бізнесу тоді, коли вона прозора, перевіряється цифрами та не має вигляду інструменту інтересів.

Другий рівень довіри — це інтегрованість у реальні мережі допомоги (фонди/волонтери) та стримана комунікація без емоційного піару.

Третій — сталість, не одноразова акція. І вже значно рідше — персональна «гарантія» від власника.

48%

Прозорість і публічна звітність

32%

Відсутність політичних мотивів

25%

Співпраця з волонтерами або фондами

23%

Відкритість без емоційного піару

22%

Регулярність і сталість

16%

Особиста участь власника бізнесу

БІЗНЕС У ВАШОМУ МІСТІ/ГРОМАДІ РОБИТЬ ДОСТАТНЬО ДЛЯ СПІЛЬНОГО ЖИТТЯ ГРОМАДИ?

Українці скоріше визнають внесок бізнесу в життя своєї громади, але з чітким запитом «може і має робити більше».

Водночас третина вважає, що бізнес робить мало або нічого — тобто довіра/видимість внеску бізнесу на місцях нерівномірна.

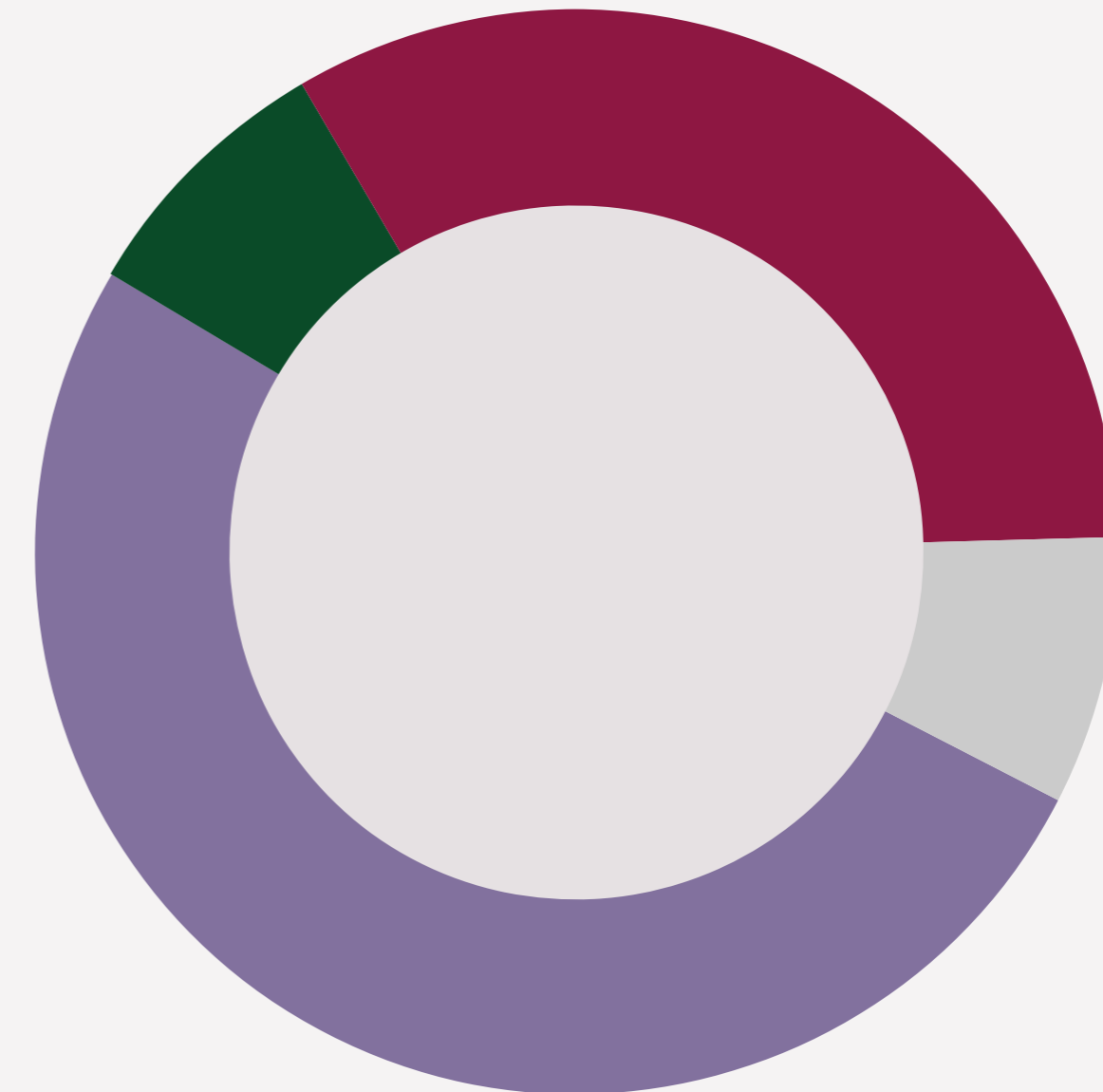
Розподіл відповідей має вигляд «кредиту довіри з умовою»: більшість не заперечує, що бізнес щось робить, але суспільна норма очікувань — більший внесок у спільне життя громади.

8%

Так, багато

33%

Мало або нічого

51%

Дещо, але міг би більше

8%

Вв/відмова від відповіді/не знаю

КОГО З ЦИХ ЛЮДЕЙ ВИ НАЗВАЛИ Б МЕЦЕНАТОМ?

Українці найчастіше називають меценатом того, хто системно фінансує великі суспільні ініціативи — тобто сприймають меценатство як регулярну та масштабну підтримку.

На другому місці — довгострокова програма підтримки вищої освіти, що дуже близько до класичного розуміння меценатства.

Разові або «малими сумами, але регулярно» історії значно рідше асоціюються з меценатством.

43%

Підприємець системно фінансує великі ініціативи для вирішення суспільних проблем (надання грантів, регулярна підтримка лікарень)

25%

Заможна людина, яка створила багаторічну програму підтримки вищої освіти

15%

Пенсіонерка, яка щомісяця донатить на військо зі своєї пенсії

7%

Активістка організує збори, залучає кошти інших людей, координує волонтерів (сама дає небагато)

4%

Банкір, який один раз переказав велику суму на лікарню

НАСКІЛЬКИ ДЛЯ ВАС ПІД ЧАС ВІЙНИ ВАЖЛИВО, ЩОБ БІЗНЕС ВКЛАДАВ ГРОШІ В ДОВГОТРИВАЛУ ПІДТРИМКУ КУЛЬТУРИ, ОСВІТИ Й НАУКИ?

Під час війни запит на довготривалі інвестиції бізнесу в культуру/освіту/науку доволі великий: майже половина вважає це важливим, але третина вагається («і так, і ні»). Тобто суспільство загалом підтримує ідею, що бізнес (і заможні) мають не лише «закривати термінове», а й брати відповідальність за довшу перспективу країни, але для значної частини це не безумовний пріоритет під час війни.

3,5

Середній бал

29%	5 (дуже важливо)
20%	4 (скоріше важливо)
34%	3 (і так, і ні)
8%	2 (скоріше неважливо)
8%	1 (зовсім неважливо)
1%	НЗ/відмова

Вступ 3

Інформація про дослідження 5

Уявлення українців про заможність 6

Очікування від бізнесу й заможних людей 16

→ **Віра в справедливість та успіх 26**

Сприйняття публічної благодійності 32

Гендерний вимір: довіра до заможних жінок 37

Респонденти 43

ЧИ МОЖНА ДОСЯГТИ УСПІХУ СВОЇМИ СИЛАМИ В УКРАЇНІ?

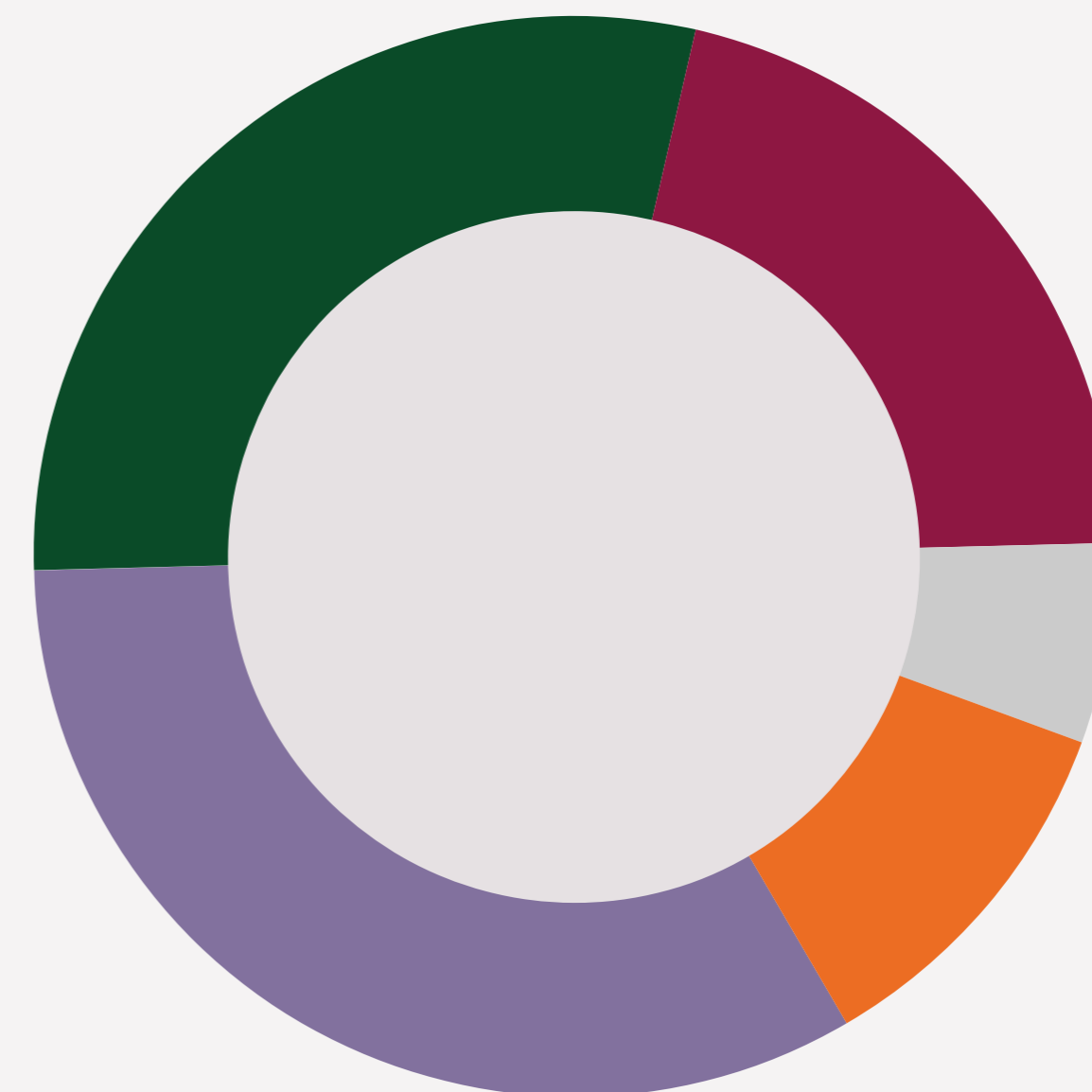
Серед українців домінує скепсис щодо чесного успіху своїми силами: більше людей схильються до відповідей «скоріше ні» та «ні, це неможливо» (54%), ніж до «так» (у будь-якій формі 40%).

Водночас це не суцільний песимізм: приблизно чотири з десяти все ж вірять у можливість успіху (повністю або частково), але здебільшого у форматі обережного «скоріше так», а не впевненого «так, повністю».

Отже, складається загальна картина: низька віра в справедливі правила гри — з помітною, але меншою часткою людей, які все ще припускають, що успіх можливий без обхідних шляхів.

33%
Скоріше ні

21%
Ні, це
неможливо

29%
Скоріше так

6%
Вв/відмова від
відповіді/не знаю

11%
Так, повністю

ЩО ГОЛОВНЕ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ УСПІХУ?

Уявлення про успіх в Україні в респондентів радше «прагматичне»: ключем найчастіше називають зв'язки, а вже потім — особисті зусилля та внутрішні ресурси. Тобто успіх бачиться як поєднання «системних» факторів (соціальний капітал) і «індивідуальних» (праця, віра в себе, ініціативність), але з чималим акцентом на те, що без контактів пробитися складніше.

Водночас важливо, що освіта й удача теж посідають високі позиції — успіх сприймається не як результат лише одного чесного механізму, а як поєднання зусиль, можливостей і випадку. Правила й закони — не в топі, тобто «гра за правилами» не видається для більшості головним рецептом успіху, а радше додатковим чинником.

Державна підтримка — помітна, але не домінує, що підкреслює принцип «успіх не принесуть зверху», хоча очікування ролі держави теж присутнє.

50%

Мати широке коло зв'язків

42%

Наполеглива праця

39%

Віра в себе і власні сили

36%

Гарна освіта/ знання

36%

Удача, везіння

34%

Власна ініціатива, підприємливість

26%

Державна підтримка

18%

Дотримання правил і законів

ЧЕСНО ЧИ НІ БІЛЬШІСТЬ БАГАТИХ (ЗАМОЖНИХ) ЛЮДЕЙ ЗАРОБИЛИ СВОЇ СТАТКИ?

Домінує недовіра до чесності збагачення, бо понад половина респондентів оцінює чесність збагачення як низьку (разом негативні оцінки — 53%).

Показово, що велика кількість респондентів дотримується «середньої» позиції (34%). Це означає, що третина українців бачать різні варіанти походження багатства: і чесні, і нечесні або ж за «сірими» схемами. Суспільна думка не тільки «звинувачує», а й значною мірою вагається.

Високі оцінки чесності — маргінальні. Тобто тих, хто вважає, що багаті заробили чесно, в рази менше за тих, хто вважає протилежне (11%).

Середнє значення: 2,3 (з 5) — це нижче «за середину» шкали (3), тобто загальний настрій — радше «нечесно».

2,3

Середній бал

32%	1 (зовсім нечесно)
21%	2 (скоріше важливо)
34%	3
9%	4
2%	5 (повністю чесно)
2%	ВВ/Не знаю

НАСКІЛЬКИ ВИ ОСОБИСТО ПОГОДЖУЄТЕСЬ ІЗ НАСТУПНИМИ ТВЕРДЖЕННЯМИ?

● Повністю погоджуюсь ● Частково погоджуюсь ● Не погоджуюсь ● ВВ/ ВІДМОВА

У відповідях простежуються водночас дві позиції, які співіснують без конфлікту.

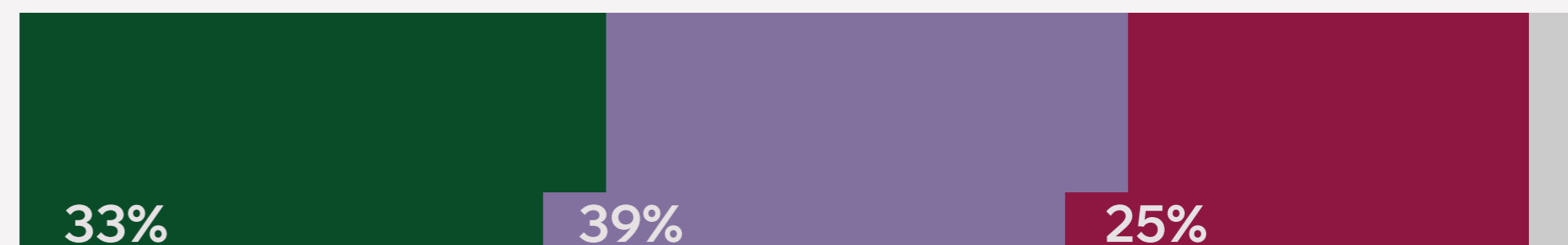
Перша — дуже сильна ліберальна норма приватності: якщо багатий платить податки, то суспільство майже однотайно визнає його право витратити гроші як хоче. Друга — глибока недовіра до «чесної траєкторії» багатства для пересічної людини: чимало хто вважає, що стати багатим чесно в Україні майже нереально.

Водночас це не перетворюється на тотальне таврування: більшість погоджується, що не можна всіх багатих автоматично вважати нечесними. Тобто картина така: «право на витрати — так», «шлях до багатства для звичайної людини — під підозрою», але «узагальнювати про всіх багатих — неправильно».

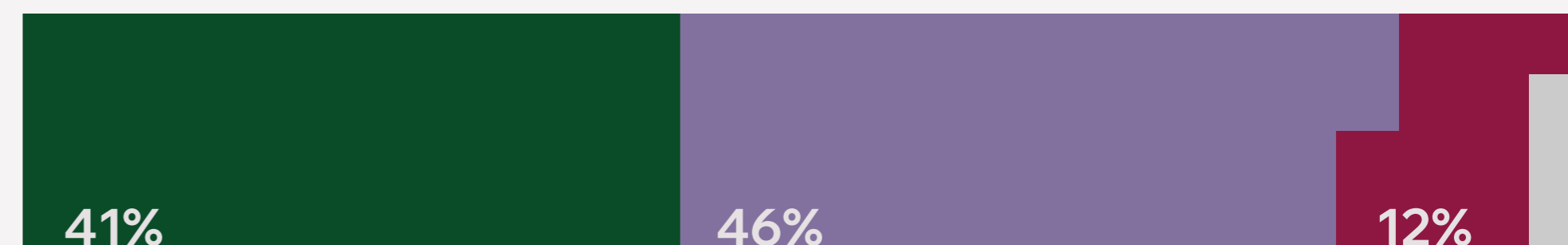
Якщо багата людина чесно платить податки, то вона має право витратити свої доходи як хоче

Проста людина не може стати багатю чесно, не порушуючи закон

Не можна всіх багатих людей вважати нечесними

ЯКЕ З ТВЕРДЖЕНЬ ВІДПОВІДАЄ ВАШИМ УЯВЛЕННЯМ ПРО СПРАВЕДЛИВІСТЬ?

Українці не ідеалізують реальність, але й не капітулюють: домінує позиція «справедливості немає, але до неї треба прагнути».

На другому місці — активний принцип «справедливість є й за неї треба боротися».

Прихильників відвертого фаталізму («справедливості немає й не буде») меншість.

У термінах настрою це постає як баланс між реалістичним скепсисом (45% + 18%) і мобілізаційною вірою в дію (35%).

35%

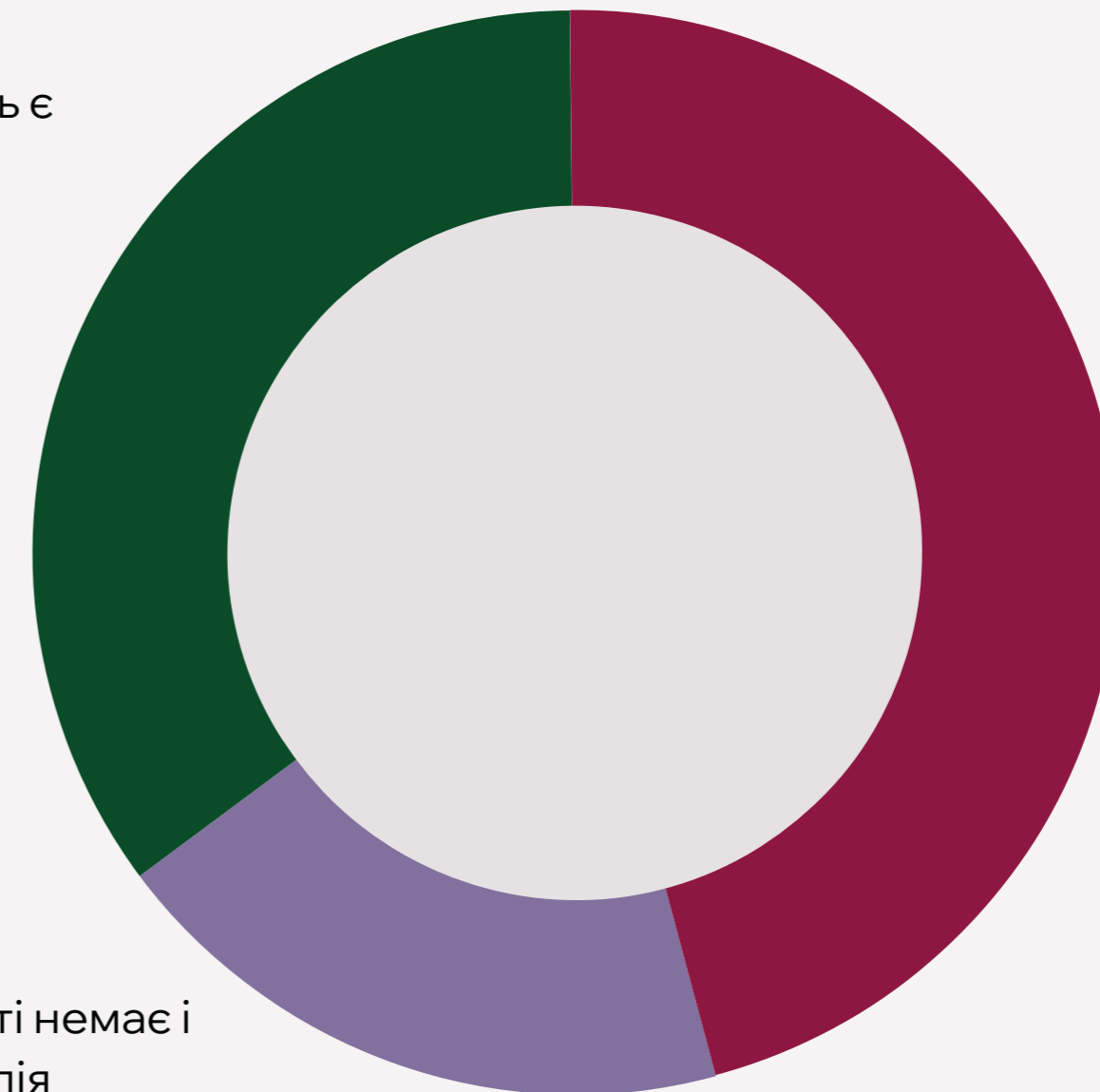
Справедливість є і за неї треба боротися

46%

Справедливості немає, але до неї треба прагнути

19%

Справедливості немає і не буде, це утопія

Вступ 3

Інформація про дослідження 5

Уявлення українців про заможність 6

Очікування від бізнесу й заможних людей 16

Віра в справедливість та успіх 26

→ **Сприйняття публічної благодійності 32**

Гендерний вимір: довіра до заможних жінок 37

Респонденти 43

ЯКИЙ ТОН ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО БЛАГОДІЙНІСТЬ БІЗНЕСУ ВИКЛИКАЄ ДОВІРУ?

Українці найбільше довіряють комунікації про благодійність бізнесу, коли вона перевіряється й підкріплена доказами: факти/цифри/звітність, прозорість із підтвердженнями, а також реальні історії (але не самі емоції). Важливим підсиленням довіри також є репутація компанії та співпраця з волонтерами/фондами.

Запит на доказовість (факти+прозорість) сильніший за запит на персоналізацію (звернення лідерів) і значно сильніший за емоційний тон.

Отже, у повідомленнях благодійність бізнесу мусить мати вигляд відповідальності й системної дії, а не іміджевої історії.

47%

Факти, цифри, звіти

41%

Реальні історії людей

37%

Прозорість/ підтвердження незалежними джерелами

28%

Репутація компанії

23%

Співпраця з волонтерами/ фондами

14%

Аналітика/ коментарі експертів

11%

Особисті звернення лідерів

5%

Емоційна реакція («вразило»)

КОЛИ БІЗНЕС ЧИ ВІДОМА ОСОБА ГОВОРИТЬ ПРО ДОБРІ СПРАВИ, ВИ ЗАЗВИЧАЙ...?

Українці частіше реагують скептично або стримано, ніж довірливо.

Найпоширеніша позиція — «сумніваюсь, це піар», на другому місці — нейтральність. Водночас значна частка людей не просто емоційно реагує, а вмикає перевірку фактів.

А от активне поширення історій — рідкісна поведінка.

11%

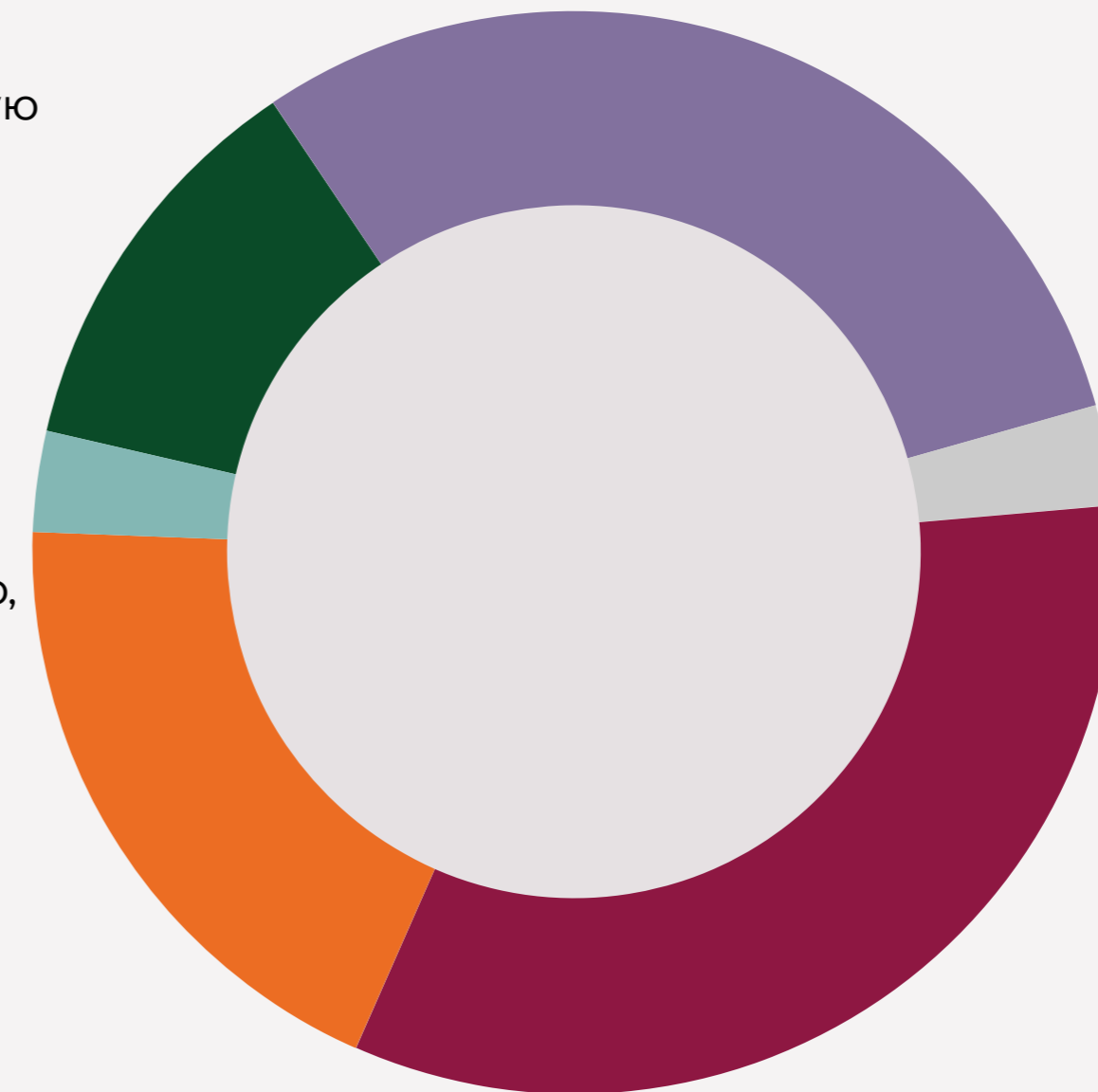
Вірю і підтримую

3%

Поширюю
(розповсюджую,
репоцу) такі
історії

19%

Перевіряю
факти

31%

Ставлюсь
нейтрально

3%

Вв/ відмова
від відповіді/
не знаю

33%

Сумніваюсь —
це піар

КОЛИ ЗАМОЖНА ЛЮДИНА АБО БІЗНЕС РОЗПОВІДАЄ ПРО ВЛАСНІ ДОБРІ СПРАВИ, ВИ СПРИЙМАЄТЕ ЦЕ ЯК...?

По всій Україні розповіді заможних людей/бізнесу про добрі справи найчастіше сприймаються без сильних емоцій — нейтрально.

Однак друга домінуюча рамка — підозра в піарі: для великої частки це має вигляд самореклами.

Щире сприйняття («приклад і щирість») — меншість, а позиція «все залежить від ситуації» майже не представлена.

37%

Самореклама/
піар

14%

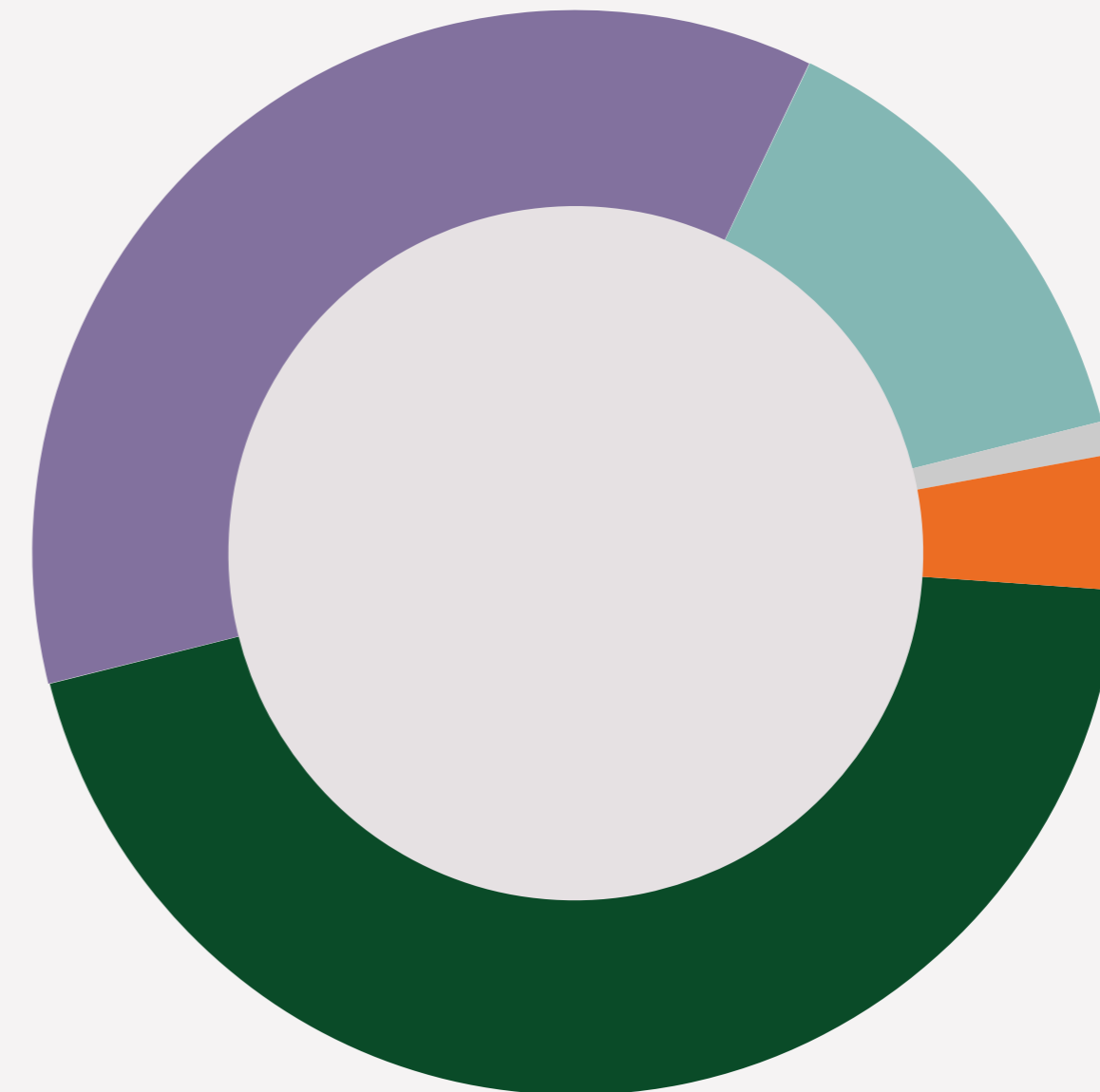
Щирість і
приклад

45%

Нейтрально

4%

Все залежить
від ситуації/
конкретної
людини

ЯК ЧАСТО ВИ ПУБЛІЧНО ДЯКУЄТЕ АБО ПОШИРЮЄТЕ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ДОБРІ СПРАВИ ВІДОМИХ ЛЮДЕЙ/КОМПАНІЇ?

Публічне «дякую» або поширення історій про добрі справи бізнесу/заможних людей не є звичною практикою: домінує модель «бачу — але не репощу».

Найчастіше люди або ніколи цього не роблять, або роблять епізодично («іноді/рідко»).

Регулярна підтримка такими публічними діями — маргінальна.

42%
Ніколи

4%
Регулярно

27%
Рідко

25%
Іноді

Вступ	3
Інформація про дослідження	5
Уявлення українців про заможність	6
Очікування від бізнесу й заможних людей	16
Віра в справедливість та успіх	26
Сприйняття публічної благодійності	32
→ Гендерний вимір: довіра до заможних жінок	37
Респонденти	43

НАСКІЛЬКИ ВИ ПОГОДЖУЄТЕСЯ З НАСТУПНИМ ТВЕРДЖЕННЯМ: «ЗАМОЖНІ ЖІНКИ ВИКЛИКАЮТЬ У МЕНЕ БІЛЬШУ ДОВІРУ, НІЖ ЗАМОЖНІ ЧОЛОВІКИ»?

Для більшості стать заможної людини не є фактором довіри — 54% опитаних прямо обирають варіант «стать не має значення». Серед тих, хто все ж оцінює за шкалою 1–5, середня оцінка 2,7 (тобто радше не погоджуються, що заможні жінки викликають більшу довіру, ніж заможні чоловіки).

2,7

Середній бал

54%	«Стать для мене не має значення»
13%	1 (взагалі не погоджуюсь)
6%	2
13%	3
5%	4
7%	5 (повністю погоджуюсь)
1%	ВВ/не знаю

У ЯКИХ СФЕРАХ ВИ ЧАСТІШЕ ДОВІРЯЄТЕ ЗАМОЖНИМ ЖІНКАМ?

Українці найчастіше називають соціально-гуманітарні галузі, де довіра до заможних жінок видається природнішою — освіта, медицина, соціальні програми. Натомість у сферах, які в масовій уяві ближчі до жорсткої влади чи контролю ресурсів (політика, відбудова/інфраструктура) та частково до технічних напрямів бізнесу, таку довіру згадують значно рідше.

34%

Освіта

34%

Медицина

31%

Соціальні
програми

23%

Культура

13%

Бізнес та
інновації

9%

Відбудова та
інфраструктура

8%

Політика

12%

ВВ/не знаю

ЩО В ПОВЕДІНЦІ ЗАМОЖНИХ ЖІНОК ПІДВИЩУЄ ДОВІРУ?

Українці найчастіше пов'язують довіру до заможних жінок з прозорістю діяльності та стриманим стилем: на першому місці прозора звітність, далі — скромність/без показовості.

Друга група факторів — сталість і залученість (регулярність допомоги, відкритість до діалогу, особиста участь). Найрідше як маркер довіри називають співпрацю з фондами/волонтерами. Але для значної частини респондентів вона теж важлива.

39%

Прозора звітність

30%

Скромність/
без показовості

27%

Регулярність
допомоги

25%

Відкритість
до діалогу

22%

Особиста
участь

18%

Співпраця
з фондами/
волонтерами

5%

ВВ/не знаю

ЩО МОЖЕ ЗНИЖУВАТИ ДОВІРУ ДО ЗАМОЖНИХ ЖІНОК?

Довіру до заможних жінок найбільше підривають відсутність помітного результату, надмірна демонстративність і політичні зв'язки. Далі йдуть більш «технічні» чинники — нечіткі правила/звітність. А брак експертизи — другорядний фактор. Майже ніхто не каже «нічого з цього», тобто респонденти загалом добре бачать потенційні «червоні прапорці».

39%

Відсутність
результатів

38%

Надмірна
демонстративність

35%

Політичні зв'язки

30%

Нечіткі правила/
звітність

9%

Брак експертизи

2%

Нічого з цього

4%

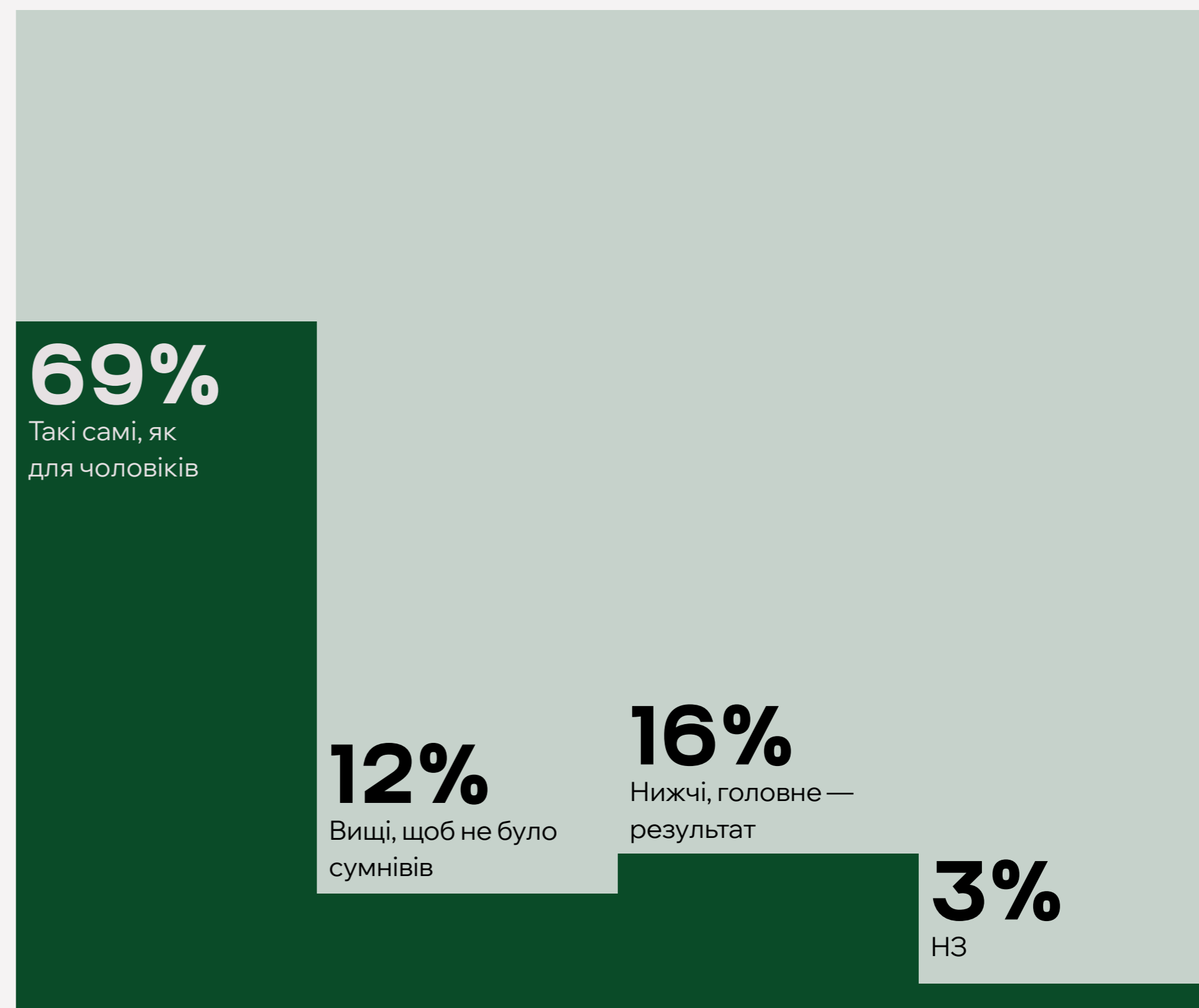
ВВ/не знаю

НА ВАШУ ДУМКУ, ЯКІ МАЮТЬ БУТИ ВИМОГИ ДО ПРОЗОРОСТІ ДЛЯ ЗАМОЖНИХ ЖІНОК?

У відповідях домінує принцип рівності стандартів: більшість вважає, що вимоги до прозорості для заможних жінок мають бути такими самими, як для чоловіків.

Менша частина аудиторії піднімає планку (вищі вимоги, щоб не було сумнівів). Тобто в суспільства є запит на додаткове підтвердження довіри.

Водночас помітна група говорить про нижчі вимоги. Це радше про прагматичний підхід, коли ефект важливіший за форму звітності.

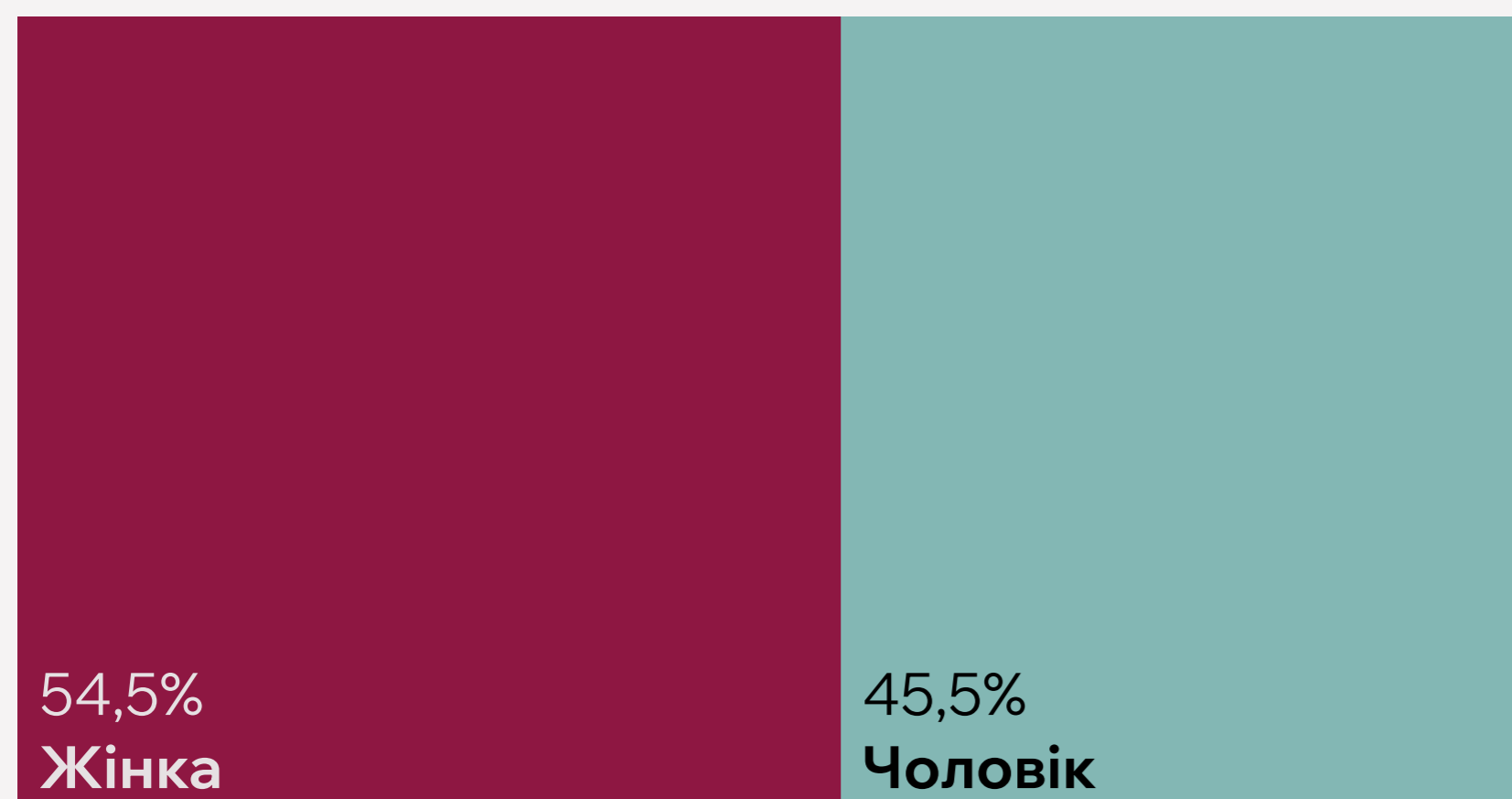
Вступ	3
Інформація про дослідження	5
Уявлення українців про заможність	6
Очікування від бізнесу й заможних людей	16
Віра в справедливість та успіх	26
Сприйняття публічної благодійності	32
Гендерний вимір: довіра до заможних жінок	37

→ Респонденти

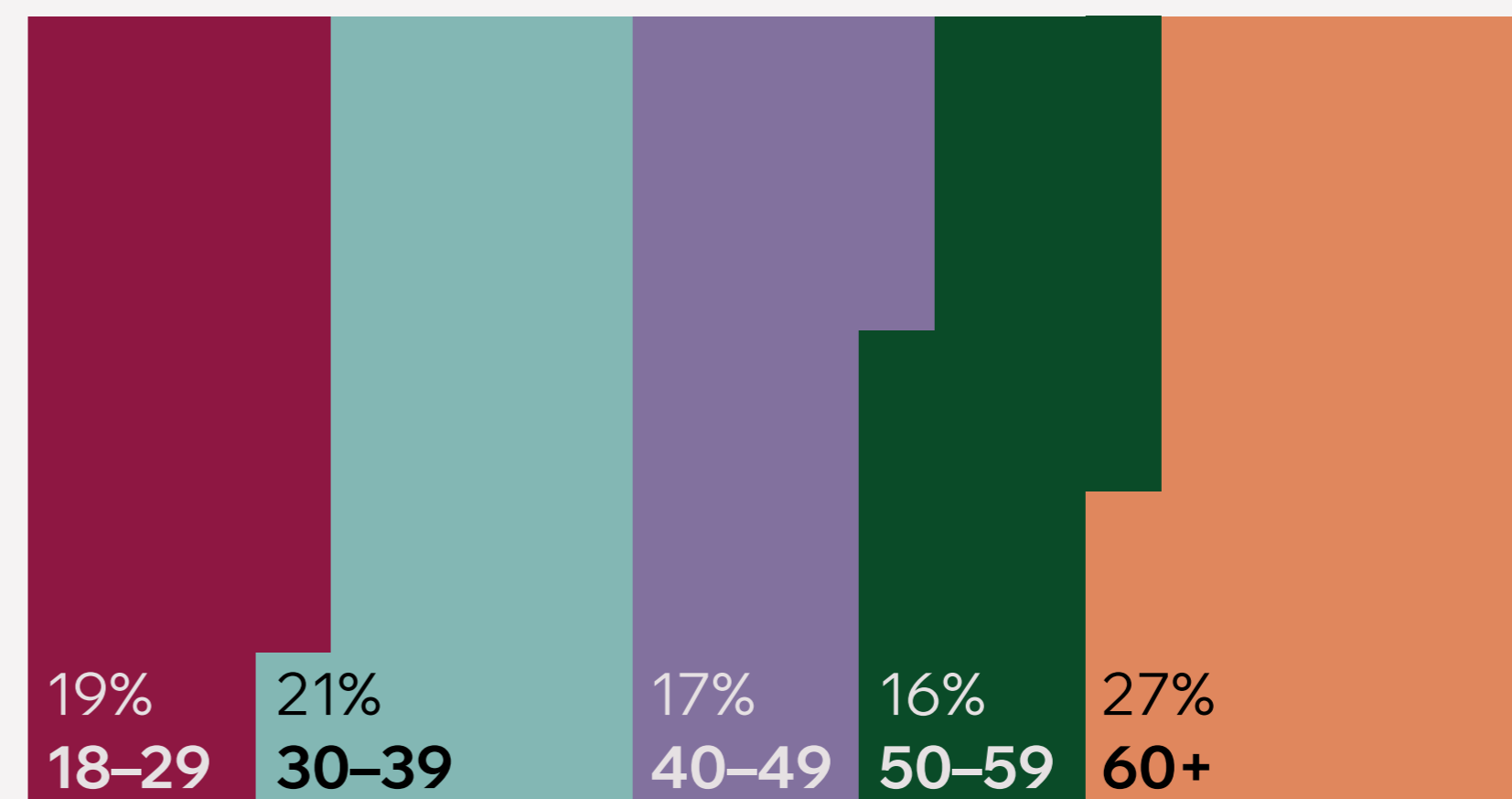
43

ПОРТРЕТ РЕСПОНДЕНТА

D1. Стать респондента

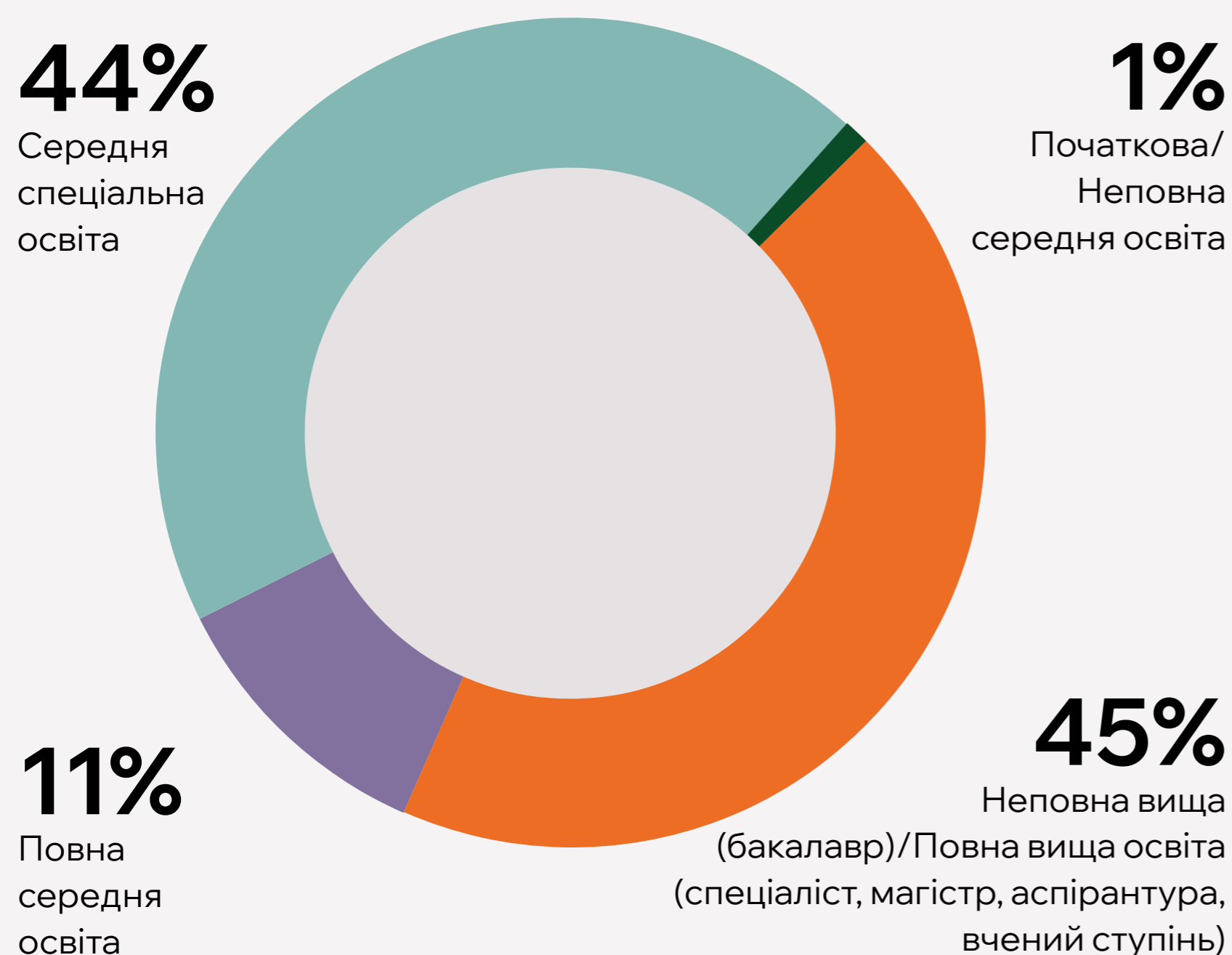

D2. Вік респондента

ПОРТРЕТ РЕСПОНДЕНТА

D3. Рівень Вашої освіти?

D4. Як Ви охарактеризували б матеріальний стан Вашої сім'ї?

19%

Вистачає на харчування, речі першої необхідності та деякі дорогі покупки. Для таких покупок як машина, квартира потрібно накопичити або позичити

11%

Змушені економити навіть на харчуванні

2%

Можемо без проблем дозволити собі будь-які покупки, навіть квартиру чи машину

38%

Вистачає на харчування та речі першої необхідності. Для таких покупок як хороший костюм, мобільний телефон, пилосос чи холодильник потрібно накопичити або позичити

29%

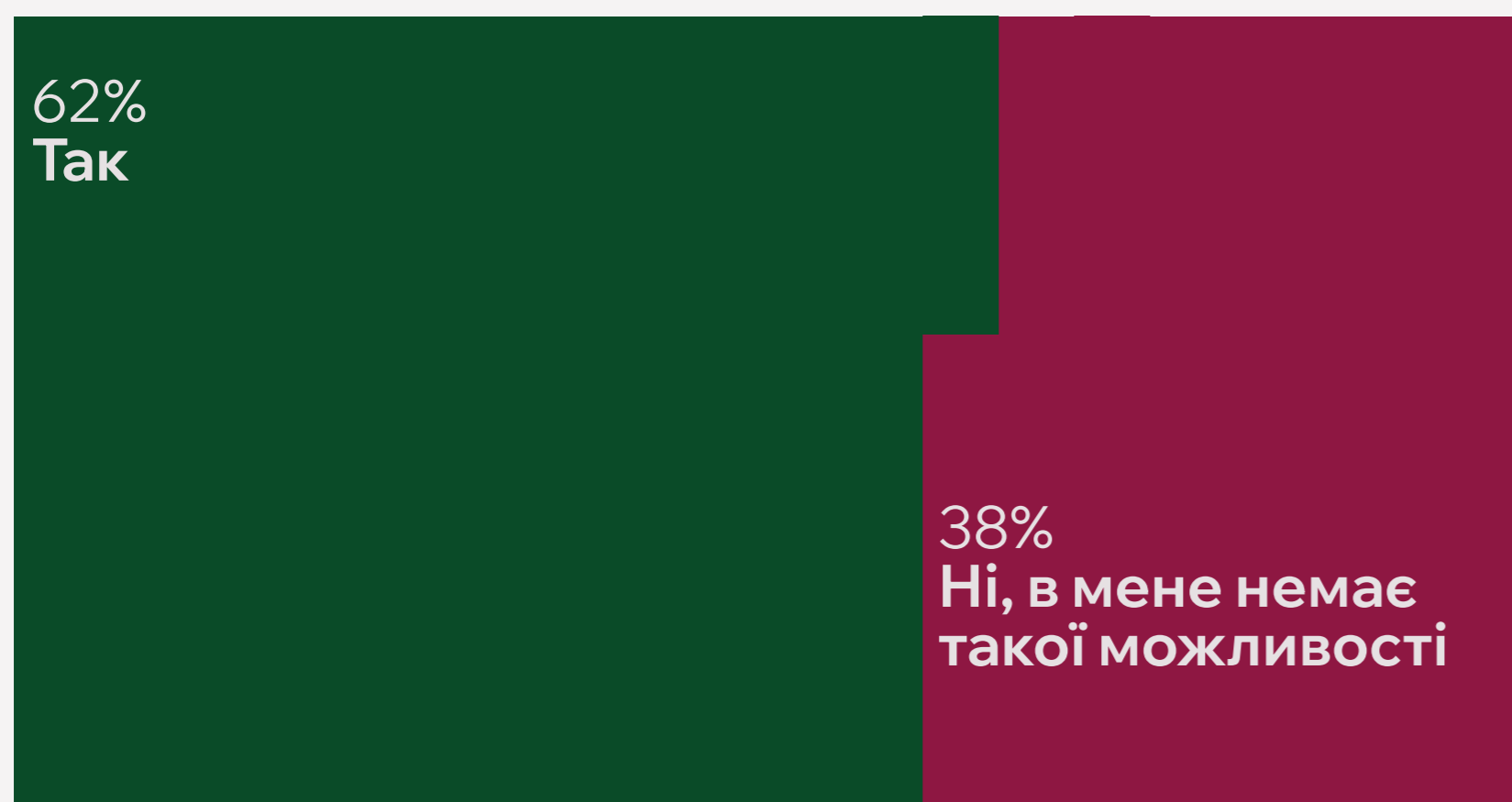
Вистачає тільки на харчування та оплату комунальних послуг. Для покупки речей першої необхідності (одяг, взуття тощо) потрібно накопичити або позичити

1%

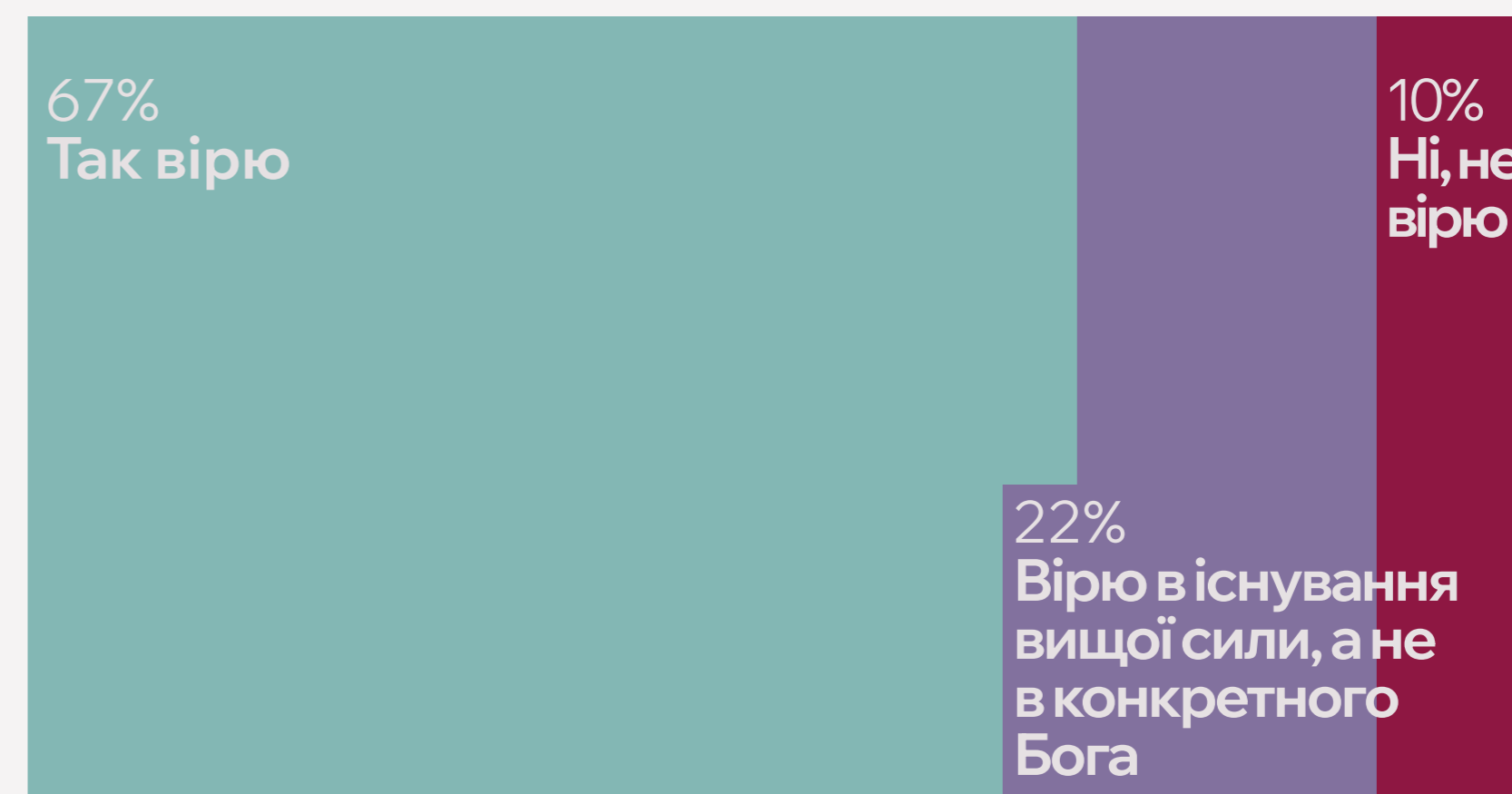
Відмова від відповіді

ПОРТРЕТ РЕСПОНДЕНТА

D5. Чи надавали Ви протягом останніх 12 місяців благодійну допомогу або займались волонтерством?

D6. Чи вірите Ви в Бога?

Дослідження завантажене
з сайту

zagoriy.foundation

